

שנאמר (ישעה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בר אתפאר. ובשאין אדם מקדש את ידיו וואכל, מדת רע אומרת: זה שלוי הוא! מיד שורה עליו ומטמאו אותו, ומأكلו נקרא לחם רע עין. מעשה היה בבל, באיש אחד שזמן אותו העני לאכל. ראה אותו שילא נטל ידיו ואכל. אותו העני קם מהשלוח והלך לו. קרא לו ואמר לו: שב במקומו ואכל! אמר לו: חס ושלום שאני אכל עמד, שעלהיך כתוב (משלו כי) אל תלחם את לחם רע עין וכי, ולא עוד, אלא שמאכלך טמא, וכותוב לך ריבוי ואל לא שמאכלך טמא. וכתייב, (וירא יא) ולא תטמא ביהם וגונטמתם בהם. שבל מי ששורה עליו רוח רע עין, מקבל טמאה סתומה, שאין לה פתיחות כלל. בא המעשה לפניו חכמים, וננתנו לאותו העני מה זווים.

בכה רבינו חי ואמור, אשריכם ישראל! אשריכם עוסקים בתורה ובמצוות! ומה העני, שהיה רעב, ועצר מעיו, ושמר עצמו, ולא חחש אלא לכבוד אדונו - כמה שבר טוב עמיד למי שעוסקים בתורה. השליות - לטל ימין בשמאלי, משומ שheimerין יש לו שבח על השמאלי בכל, וצricht לטל אתheimerן בשמאלי ולשם אשוטו, שהריheimer של האדם פגון עליון, להיות לו שבח על השמאלי.

שה תורה נתנה בימין, שפטותם (דברים לא) מימינו אש דת למג. וכותוב (תהלים קה) ימין ה' רוממה ימין ה' עשה חיל. ועל זה, כאשר ררים משה ידו וגבר ישראל.

וכתייב, ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל. ועל דא, (שמות י' יא) **באשר ירים משה ידו וגבר ישראל.**

במה דאת אמר, (ישעה מט ג) **ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בר אתפאר.** ובשאין אדם מקדש את ידיו וואכל. מדת רע אומרת, זה שלוי הוא. מיד שורה עליו ומטמאו אותו, ומأكلו נקרא לחם רע עין. עבדך הוה בבל, בחד בר נש דזמין הוה מספינא למיכל, חמא ליה דלא נטיל ידיו ואכילה. ההיא מספינא קם מפתחורא ואזיל ליה, קרייה, ואמր ליה תיב בקיומך ואכילה. אמר ליה, חס ושלום דאכילה אני עמד, דעתיך בתיב, אל תלחם את לחם רע עין וגוי, ולא עוד אלא שמאכלך טמא. וכתייב, (וירא יא) ולא תטמא ביהם וגונטמתם בהם. דכל מאן דשריה עלייה רוח רע עין, מקבל טומאה סתומה, דלית לה פתיחות כלל. אתה עובדא קמי רבנן, ויהבו ליה לההוא מספינא מה זוויזי.

בכה רבבי חי, ואמר, אשריכם ישראל, אשריכם עוסקים בתורה ומצוות. ומה מספינא, דהוה כפין, ועציר מעוי, ונטר גרמיה, ולא חייש אלא ליקרא דMRIה. (דף קו ע"א) **במה אגר טב זמין למאן דלען באורייתא.** הלייתה, לנעלא ימינה בשמאלא. בגין דימינה אית ליה שבחה על שמאלא בכלא, ואצטריך לנעלא לימינה בשמאלא, ולשפשא ליה. דהא ימינה דבר נש, פגונא עילאה, למחוי ליה שבחה על שמאלא.

דאורייתא בימינה אתיהבית. דכתיב, (דברים לג) **כמימינו אש דת למג.** (תהלים קה ט)

וכתייב, **ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל.** ועל דא, (שמות י' יא) **באשר ירים משה ידו וגבר ישראל.**